

ముసలి సత్రయ్య ఇంటింటి ముందుకూ వచ్చి కోతిని అడిస్తున్నాడు. కోతి చెంగు చెంగున గెంతుతోంది. కోతి సుదుటిమీద పాడుగ్గా తలకం, మెడ పట్టికి చిన్న చిన్న మువ్వలు. సత్రయ్య వెదురు బద్దలో లాశం వేస్తూ "తనక తనకజం తనక తనకజం... రాములోరికి దణ్ణం పెట్టు... సీతమ్మోరికి దణ్ణం పెట్టు... లచ్చన్న సామికి దణ్ణం పెట్టు" అంటూ పాడుతూ అడిస్తున్నాడు. ఆ అంటి కోతి మెడలో మువ్వలు ఘల్లుఘల్లు మంలున్నాయి.

కోతికి ఓ మాసికం చొక్కా. ఆ చొక్కాకి ఓ జేబు. ఆ జేబులో శనగ పప్పులు, మధ్య మధ్య ఆట అపి కోతి ఓ గింజ నోట్లో వేసుకుంటుంది. ఆట ఆపంగానే సత్రయ్య గొంతు పెంచి 'తనక తనకజం' అంటూ లాంగున నేలమీద కొడతాడు. ఉరిక్కిపడ్డట్టు కోతి అంతెత్తు ఎగిరి మళ్ళీ ఆడుతుంది. ఆ ఎగరడం చూసి పిల్లలవలెనా 'ఇహ' అని నవ్వలే తను 'ఇహిహి' అని సళ్ళికిలిస్తుంది.

కొంచెం జనం చేరి ఉత్సాహంగా చూడడం మొదలెట్టగానే ఆట వరస మారుస్తాడు సత్రయ్య. "నా దేవుడా ఆడరా... తనక తనకజం... నా రావుడా ఆడరా... నా కొడకా ఆడరా..."

ముళ్ళి తనక తనకజం తనక తనకజం

సత్రయ్యం శంకరమూర్తి

అలవాటు చేశాడు. ఒకే కంచంలో తినేవారిద్దరూ. తనో ముద్ద కోతి నోటి కందిస్తే కోతి లేచి తన చిట్టి చేతుల్లో నాలుగు మెరుపులు సత్రయ్య నోట్లో పెట్టేది. ఆ రైల్వే క్రితం సత్రయ్యకి వయస్సు పైబడ్డది. సత్తువ మాయమయింది. కట్టెలు కొట్టి లేలేక దిగులుగా, నిరసంగా కూర్చున్న సత్రయ్య ముందు కోతి చెంగు చెంగున తాళానికి ఎగరటం చూసి సత్రయ్య కళ్ళు మెరిశాయి. అనాటి మంచికోతినాడిస్తున్నాడు. కోతి కష్టం తను తింటున్నాడు.

గుండెల మీద పడుకున్న కోతిని ప్రేమగా నిమిరుతూ

మొదలెట్టారెద్దరూ. కోతి తినలేకపోతోంది. అదిపోయి దేమోనని సత్రయ్య బలవంతంగా తినిపించాడు. కంచంపంచా తిని కోతిని - గుండెల మీద పెట్టుకుని చెట్టు కింద పడుకుంటే సత్రయ్యకి నిద్రపట్టింది. నిద్రలేచి "నా దేవుడా, నా తండ్రి, నా కొడకా" అని కోతిని పలకరిస్తే కోతి పలకలేదు. కంగారుగా చూశాడు సత్రయ్య. కోతి సత్రయ్యని ఒంటరినాళ్ళి చేసి వెళ్ళిపోయింది. సత్రయ్య చచ్చిపోయిన కోతిని గుండెలకి హత్తుకున్నాడు. మదులు మళ్ళీ తిలకం దిద్దాడు. అలనాడు అడవిలో కట్టెల మోపు మీదికి దూకిందే ఆ చెట్టు దగ్గరకి మోసుకెళ్ళాడు. గొయ్యి తీసి మెత్తగా వసిపాపని పడుకోబెట్టినట్టు పడుకోబెట్టి, ఆఖరి సారి కోతి మెడలో మువ్వలు కదిలించి, మట్టి కప్పి, ఎదురుగా కూర్చుని వెదురు బద్దలో నేలమీద కొద్దూ "తనక తనకజం... రాము లోరికి దణ్ణం పెట్టు, సీతమ్మోరికి దణ్ణం పెట్టు..." అంటూ రాతంతా పాడాడు.

మూడు రోజులు గడిచాయి. సత్రయ్యకి ముద్ద లేదు. కూలికి పోవడానికి ఓపిక లేదు. ఓపిక లేకపోయినా ఆకలి మంట ఆగదు.

ఉన్నట్టుండి లేచాడు సత్రయ్య. వెదురు బద్ద తీసుకు న్నాడు-ఇంటింటి ముందుకి వచ్చాడు. "తనక తనకజం..." ఆడుతున్నాడు. తనే ఆడుతున్నాడు. తనే కోతయి, కోతిలా ఆడుతున్నాడు. కోతిలా రెండు చేతులూ నేల కానించి ఆడుతున్నాడు. "రాములోరికి దణ్ణం పెట్టు... సీతమ్మోరికి దణ్ణం పెట్టు... కోతిలా సళ్ళికిలిస్తున్నాడు. కోతిలా కిచ్చ కిచలాడుతున్నాడు. కోతిలా శనగపప్పు తింటున్నాడు. కోతిలా మొగ్గలేస్తున్నాడు. పట్టిలు కొద్దున్నాడు. కోతిలా గారిలోకి ఎగరలేక ఎగురుతున్నాడు.

ఆహో! జనమంతా ఆట చూస్తున్నారు. కోతి ఆట చూసినట్టే సత్రయ్య ఆట కూడా చూస్తున్నారు.

ఆట చూస్తున్న అయ్యల్లారా! పిల్లలుగన్న తల్లిల్లారా! అమ్మలగన్న అమ్మల్లారా! కోతి సాయం పొందిన దేవుణ్ణి కోలిచే దేవతల్లారా! సత్రయ్య గొంతు చీరుకుపోయేట్టు పాడు తున్నాడే! ఎముకలు విరిగేట్టు ఆడుతున్నాడే! వెత్తురికిపో మేట్టు ఎగురుతున్నాడే! కళ్ళముందు మసిపి జంతువు కంటే పోనమైపోతున్నాడే! కోతి ఆట చూసినట్టు ఆనందించి ప్రసలేస్తున్నారా అయ్యల్లారా!

నా పెళ్ళానా ఆడవే" అనగానే కోతికి ఎంత కోపం! ఆట ఆపి కళ్ళు దిగపట్టి 'కరుస్తా' అన్నట్టు ఎగిరి సత్రయ్య మీదకి దూకుతుంది. ఆ కోపమూ, ఆ కరవచోవడమూ అది కూడా ఆటలో భాగమే! అలా నేర్పాడు సత్రయ్య.

అలా ప్రతి ఇంటి ముందు అడించుకుంటూ ఒంటిగంట వేళ కష్ట వొడ్డుకొచ్చి అన్నం వండుకుని కోతికి పెట్టి తను తిని, కోతిని గుండెల మీద పడుకోబెట్టుకుని చింత చెట్టు కింద పడుకు నాలుస్తాడు సత్రయ్య.

ఎక్కడదీ కోతి? ఎక్కడ పుట్టి ఎక్కడ పెరిగిందో!

సత్రయ్యకి అటువారూ, ఇటువారూ అంతా వెళ్ళిపోయాక తనొక్కడే భూమిమీద ఎందుకు మిగిలాడో తెలియని సమ యంలో, పొట్ట గడవాలి కాబట్టి అడవిలో కట్టెలు కొట్టి తెచ్చేవాడు. సంవత్సరం క్రితం కట్టెల మోపు నెత్తిన పెట్టుకు తిలిగొస్తుంటే ఓ చెట్టుమీదాని కోతి కట్టెల మోపుమీదికి దూకింది. కంగారుపడి సత్రయ్య కట్టెల మోపు వదిలేశాడు. మోపులో కిందకు పడ్డ కోతి మళ్ళీ ఎగిరి సత్రయ్య భుజం మీదికి వచ్చింది. ఎంత అదిరించినా వచ్చలేదు. కిచ్చక వచ్చింది. కళ్ళలో కళ్ళు పెట్టి చూసింది. అంతే! సత్రయ్య వాన్ని ఆస్పాయంగా నిమిరి చంకలో పెట్టుకు తీసుకొచ్చాడు. కోతికి పాత గుడ్డంలో చొక్కా కుట్టాడు. తనలోపాలు అన్నం

సత్రయ్య అన్నాడు. "రా, ముసలిబాగులోడు ఆఖరి రోజుల్లో గంజిలేక సచ్చిపోతాడని అడివిలోంచి పరుగెత్తుకొచ్చావురా! నా దేవుడా!" అంటూ కళ్ళనీళ్ళయిపోయాడు.

పందగొచ్చింది. కోతికి మాసికం చొక్కా ఉతికి తొడి గాడు. తలకం మీద తలకం దిద్దాడు. జేబునిచా శనగపప్పు పోశాడు. కొత్త పెళ్ళి కొడుకులా మహాసంబరంగా వుంది కోతి. అంత సంబరంలో అడిస్తున్నాడు సత్రయ్య. 'తనక తనకజం' కోతి చిందులు తొక్కుతోంది. హాయిలు పోతోంది. సిగ్గు నటిస్తోంది. గారిలో ఎగురుతోంది. మొగ్గలే న్తోంది. పట్టిలు కొద్దోంది. కిచ్చక వచ్చుతోంది. ఎగరేసిన లేగిపండు ఎగిరి అందుకుంటోంది. జనం పొంగిపోయేట్టు ఆడుతోంది. సత్రయ్య జోలె నిండిపోతోంది. పప్పులు, కూరలు, లడ్లు, బొట్టెలు, గారెలు.

ఆనందంగా క్రిష్ట వొడ్డుకొచ్చి జోలె వంచుకుని తినటం

ముల్లయ్యల వాగు

